

Salgado, Castells i el dèficit grec

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 6.03.10

Electritzant sessió dimecres a Nueva Economía. Antoni Castells, amb un to a mig camí entre un PSC crític contingut i un pastor protestant que predica la virtut, va fer el sermó. Sortim de la recessió. Ho podem fer en forma de V, si hi ha valor per fer reformes dures que necessiten pactes. O de L, si anem fluixos de virtut. En aquest cas, preveu un baix creixement, de prop de l'1%, i poca creació d'ocupació. Catalunya tindrà una cara trista i no serà un país de futur.

Va tornar a demanar veu a Madrid. I fins i tot a Brussel·les. Pels problemes d'Andreas Papandreu. El món no ha patit una depressió com la del 1929 per l'activisme de l'Estat, que ha salvat bancs i ha aguantat l'economia. Davant dels que deien que l'Estat és el problema (Ronald Reagan), tothom l'ha reconegut imprescindible. I el perill és oblidar-ho. Retirar abans d'hora els estímuls fiscals (i monetaris), fet que podria provocar la recaiguda. Aquí el pastor protestant va apujar la veu contra el pecat. ¿Com és que els que tant s'han equivocat tornen a donar lliçons? ¿Com és que les agències de ràting, que donaven la triple A a Lehman Brothers, degraden ara amb lleugeresa el deute sobirà dels estats?

Papandreu va guanyar les eleccions el 4 d'octubre i, immediatament, va reconèixer que el dèficit que deixava l'anterior Govern (conservador) era del 12,7%, el doble del que s'havia anunciat. I el deute grec va anar lliscant pel pendent perquè les agències de ràting van abaixar-li la nota a BBB i els mercats van agafar por (els especuladors es van forrar). El

diferencial amb el bo alemany va pujar a 3,40 punts –el d'Espanya és de 0,75, i el de França, de 0,30–. I per no suspendre pagaments, ha hagut de fer un pla d'austeritat de cavall i esgarrapar 9.800 milions d'euros. Apujant l'IVA (al 21%, mentre que a Espanya la vicepresidenta Elena Salgado l'augmenta al 18%) i els impostos sobre l'alcohol, el tabac i la gasolina. Retallant inversió, abaixant el sou dels funcionaris i congelant les pensions.

Ara els mercats respiren. Però el Financial Times, la bíblia del capitalisme sensat, opina com Antoni Castells: «Una caiguda tan forta de la demanda pot fer que l'economia es contregui i que es recapti menys». I això pot fer que l'objectiu, fer baixar el dèficit del 12,7% al 8,7% del PIB, no es compleixi.

Ewald Nowotny, conseller del Banc Central Europeu, va declarar ahir que no pot ser que un país, o l'euro, depengui d'una agència de ràting. I Jean-Claude Juncker, president de l'Eurogrup, afirma que Europa té «instruments de tortura» contra l'especulació. El Financial Times, Nowotny i Juncker estan amb Castells. Així que, mans a l'obra. Mentrestant, s'ha de seguir Salgado i no desafiar els mercats. El keynesianisme recorre al dèficit. Però algú l'ha de finançar.